

[[Indenrigsministeren]

Spm. nr. S 752Til *arbejdsministeren* (4/7 84) af:**Tommy Dinesen (SF):**

»Kan ministeren garantere, at der ikke er sundhedsfare forbundet med at arbejde i bygninger med Karlitplader?«

Begrundelse

Der henvises til de sidste dages debat i dagspressen om Karlitpladers farlighed.

Svar (10/7 84):**Arbejdsministeren** (Grethe Fenger Møller):

På baggrund af en udtalelse fra direktoratet for arbejdstilsynet kan jeg oplyse følgende:

Sundhedsmæssige konsekvenser af forurening med mineraluldsfibre i indeklimaet er kun ufuldstændigt belyst. En måleteknisk metode til beskrivelse af forurening med mineraluldsfibre, herunder fibre med en diameter større end 3 µm, som er ansvarlige for akutte irritative symptomer ved håndtering af mineraluldsprodukter, er ikke fuldt udviklet.

Der findes ingen grænseværdi for syntetiske mineraluldsfibre i dag, men arbejdstilsynet har varslet, at der pr. 1. januar 1985 indføres en arbejdshygiejnisk grænseværdi på 1 respirabel fiber pr. ml luft (hvilket svarer til 1 mill. respirable fibre pr. m³).

Ud fra dyreforsøg og undersøgelser inden for branchen mistænkes de små fibre med en diameter mindre end 3 µm for at være kræftfremkaldende.

Det er imidlertid vanskeligt af overføre resultaterne af disse undersøgelser til forhold med så lave koncentrationer, som træffes i indeklimaet. Det kræver studier af store befolkningsgrupper, der i lang tid har været udsat for mineraluld, for at vurdere, om der er risiko for kræft.

Der er fremkommet meddelelser, hvor ansatte i daginstitutioner, skole og kontormiljøer klager over hovedpine, øjensvie, hud- og slimhindeirritation. Skylden herfor er i dagspressen ensidigt blevet tillagt mineralulden.

Der er dog oftest tale om dårligt ventilerede, dårligt renholdte og varme lokaler. I mindre omfang kan der være tale om afgasning fra inventar og byggematerialer, som kan give anledning til de samme gener.

(489)

De mange klager og anmeldelser af formodede arbejdsbetingede lidelser sandsynliggør, at drys af mineraluld i visse tilfælde har en væsentlig del af skylden.

Sundhedsstyrelsen og arbejdstilsynet har i efteråret 1983 taget initiativ til at søge dokumentationsmateriale tilvejebragt ved planlægning af et videnskabeligt undersøgelsesprojekt, hvis resultater – under forudsætning, af, at økonomisk fondsstøtte opnås, forventes at foreligge medio 1985.

Spm. nr. S 753Til *justitsministeren* (5/7 84) af:**Tove Lindbo Larsen (S):**

»Finder ministeren, at det er rimeligt, at der kan gå henimod et år, før en sag, der er rejst af forbrugerombudsmanden, er færdigbehandlet i sø- og handelsretten?«

Begrundelse

Et firma, der reparerer autorskader, er blevet anmeldt til politiet for overtrædelse af markedsføringsloven, idet man tilbyder en gratis bil i reparationsstiden. Ingen kan vel være i tvivl om, hvem der skal betale udgifterne hertil, og markedsføringsloven skulle jo være forbrugerbeskyttende. Sagsbehandlingen i sø- og handelsretten kan forventes at vare et års tid. Sagsanlægget har ikke opsættende virkning.

Svar (17/7 84):**Justitsministeren** (Ninn-Hansen):

Justitsministeriet har indhentet en udtalelse fra præsidenten ved sø- og handelsretten i København. Præsidenten har bl.a. oplyst, at man efter ministeriets henvendelse har gennemgået de markedsføringssager, som forbrugerombudsmanden har anlagt eller mødt i ved sø- og handelsretten i de sidste 5 år (1979–83). Varigheden af disse sager, regnet fra anklageskriftets eller stævningens indlevering til retten til sagens afgørelse, har været følgende:

Politisager:

Under 2 mdr.	2 – 6 mdr.	6 mdr. og derover
13	29	24